

50 let od smrti Alice G. Masarykové

(3.5.1879 – 29.11.1966)

29. listopadu 2016 uplyne půl století od chvíle, kdy v Chicagu dotlouklo srdce dr. Alice Masarykové - zakladatelky a první předsedkyně Československého červeného kříže.

Alice Masaryková se dlouhodobě věnovala sociálně zdravotní otázce a tak bylo zcela logické, že se již krátce po vzniku republiky zapojila do snahy zlepšit sociálně zdravotní situaci v novém státě, která byla hluboce poznamenána válečným nedostatkem, nemocemi a jehož zejména východní část byla po této stránce uherskou vládou dlouhodobě zanedbávána. Rozhodla se pro tento úkol využít principů Červeného kříže a vybudovat novou - československou - národní společnost ČK, která by však nebyla zaměřena jen na poskytování pomoci v době válek, ale která by měla rozsáhlý mírový program v oblasti prevence, zdravotní výchovy, boje s tuberkulózou a dalšími nemocemi, která by dokázala zlepšit životní podmínky běžného obyvatelstva, věnovala by se výchově profesionálních i dobrovolných zdravotních a sociálních pracovníků a která by také vytvořila určitý svorník všech vrstev „československého národa“. K těmto úkolům bohužel nebylo možné využít stávající struktury Rakouského ani Uherského červeného kříže, jejichž funkcionáři byli většinou proněmecky či promaďarsky orientováni. Na přípravné schůzi 1. února 1919 získal její návrh podporu a vznik Československého červeného kříže získal souhlas prezidenta republiky, který A. Masarykovou současně jmenoval jeho předsedkyní. Do této funkce byla pak Shromážděním delegátů ČSČK opakovaně znovuzvolena.

Pod jejím vedením zahájil ČSČK rozsáhlé aktivity po celém území nového státu, včetně Podkarpatské Rusi, kde v podstatě žádné zdravotní a sociální instituce do té

doby neexistovaly. Důraz na mírové činnosti Červeného kříže, který A. Masaryková prosazovala, byl v té době něčím novým, ostatně Liga společností ČK, která tvoří doplněk k Mezinárodnímu výboru ČK právě v této oblasti, byla založena až několik měsíců po vzniku ČSČK...

Období do roku 1938, byť v závěru poznamenané úmrtím jejího otce, bylo pro Alici Masarykovou obdobím šťastným, kdy se plně mohla věnovat činnosti v Červeném kříži, ať již na domácí či mezinárodní úrovni. V Československu vznikly celkem tři vyšší sociální zdravotní školy ČSČK – v Praze, Martině a Ostravě, vznikla síť zdravotnické záchranné služby, podařilo se proniknout mezi děti a mládež a realizovat tak účinnou zdravotní výchovu, vznikly desítky sociálních zařízení, sirotčinců, ambulancí, několik sanatorií, vydávaly se tiskové tituly a tak bychom mohli pokračovat. Zajímavou myšlenkou byla idea Velikonočních mírů Červeného kříže. Dle názoru A. Masarykové měli lidé odložit politické či jiné spory,

přirozeně nejen na dny Míru. I tisk měl po tyto dny psát o sociálních, zdravotních a humanitárních tématech, které ČSČK vždy navrhl. Tato její myšlenka, vázaná původně na velikonoční svátky, zaujala i na mezinárodní úrovni a nejenže XV. Mezinárodní konference ČK doporučila takové akce pořádat i ostatním národním společnostem, ale r.1948 byl na tomto základě vyhlášen dnešní Světový den Červeného kříže slavený 8. května (koná se od r. 1949).

Alice Masaryková svou rodinu neměla a tak byl pro ni Červený kříž opravdu vším a věnovala mu také bezmeznou část své energie, času i svého srdce. Díky osobě Alicina otce, T. G. Masaryka, který vykonával funkci protektora ČSČK, se ČSČK těšil podpoře řady politiků i velké části občanů, což mělo logicky i finanční efekt – významným donorem byl sám TGM, což umožňovalo financování náročných projektů.

Stinnou stránkou plného nasazení A. Masarykové však bylo to, že nemohla vykonávat své povolání (předtím působila jako středoškolská profesorka) a tak byla finančně zcela odkázána na podporu jiných, především svého otce. Ani všeobecně vnímané spojení ČSČK a Masarykovy rodiny nebylo jen přínosem – mnohdy ČSČK pocítil i dopady nesouhlasu či sporů konkrétních osob či politických stran s prezidentem republiky a jeho názory... Negativně byl ČSČK vnímán i německou a maďarskou menšinou. To vše se naplno projevovalo v době Mnichova a později, kdy byla nejen A. Masaryková, ale i ČSČK objektem štvavé kampaně, obviňování z defraudací a jiných nekalostí i osobních pomluv. V takto vypjaté atmosféře Alice Masaryková v listopadu 1938 na funkci předsedkyně rezignovala, aby ČSČK uchránila. Vedení ČSČK nechťelo rezignaci přijmout, ale energická Alice na ní trvala. Z pochopitelných důvodů pak 31.3.1939 z Prahy odlétá... Během války, kterou strávila především v USA, tránilo

vyčerpanou Alici Masarykovou zdraví, byla několikrát dlouhodobě hospitalizována, ale snažila se věnovat alespoň příležitostně přednáškové činnosti. Pro svůj zdravotní stav také, když byl 1.9.1940 při exilové vládě ustaven ČSČK, nechala se manželou Benešovými sice přemluvit, aby přijala funkci předsedkyně (čestnou předsedkyní se stala H. Benešová), avšak funkci fyzicky nepřevzala. Byl proto ustaven tzv. výkonný předseda, kterým byl generál Čihák-Znamenáček a od r. 1944 nadále pak gen. Vicherek-Slezák. Tento stav trval i po návratu do Československa, kdy se A. Masaryková snažila držet v ústraní. Podílela se jen na některých akcích, zejména velikonočních Mírech. Těžce ji roku 1948 poznamenala smrt bratra Jana, pak prezidenta Beneše i celková politická situace... Více času trávila ve své vilce ve slovenské Bystrici, 28.3.1948 se v Ru-

dolfinu naposledy zúčastnila mírové slavnosti a 21.12.1948 odjíždí navštívit do Ženevy sestru Olgu a do Československa se již nevrací. Formou zvláštního federálního zákona (!) získává trvalé povolení žít v USA, aniž by ztratila čs. občanství. V USA se účastní krajaných akcí, pečuje o literární odkaz svého otce.

Její vlast jí velmi scházela, vrátit se však mohla až po smrti – za účasti Českého červeného kříže spočinula 14.9.1994 urna s popelem Alice Masarykové v rodinném hrobu Masarykových na hřbitově v Lánech.

Český červený kříž se k jejímu odkazu stále hlásí. Symbolické propojení těch nejlepších z ČČK s naší zakladatelkou představuje Medaile Alice Masarykové, nejvyšší ocenění práce v Českém červeném kříži.

V Alici Masarykové nelze vidět jen schopnou organizátorku. Své činy vždy pečlivě pro-

mýšlela a mnoho jejích myšlenek platí dodnes – už v rámci Kongresu sociální služby (Paříž, 1927) navrhla diskusní okruh „do jaké míry může společnost zasahovati, aby nepřekročila finanční možnosti státu a nečinila jednotlivce pasivním“. Pro naši práci si uvědomme, že „ve svém jádru je celá práce Červeného kříže vlastně první pomocí. Červený kříž pomáhá jednotlivcům v nečekaném neštěstí, pomáhá celku v dobách katastrofy. Péče o postižené spoluobčany bývá spolkům ČK blížká. Ale mějme na mysli, že je nám jen průpravou na okamžik, kdy bychom byli zavoláni ke katastrofě většího rozsahu.“

Ať je nám osobnost dr. Alice Masarykové a její myšlenkový odkaz vodítkem i v dalších letech existence Českého červeného kříže.

Doc. Marek Jukl, Ph.D.,
prezident ČČK ■

Za Adolfem Štátným

Ve čtvrtek 29. září, nedlouho po svých osmdesátých narozeninách, nás opustil Adolf Štátný – člověk bytostně spjatý s Československým a Českým červeným křížem, na jehož programu se podílel po pět desítek let...

Jméno Ády Štátného bylo spojeno neodmyslitelně s dárcovstvím krve, jehož organizaci se na různých úrovních věnoval po celé své působení v Červeném kříži. Sám byl samozřejmě také aktivním dárcem krve, byl mimo jiné prvním z československých nositelů Zlaté medaile Jana Janského. Jako horník věděl, že krev může – zcela nečekaně – potřebovat kdokoli z nás.

V Červeném kříži působil jednak na úrovni Oblastního spolku ČČK Karviná, kde se

jako jeho dlouholetý předseda významně zasadil o rozvoj spolku, zejména programů pro seniory - zasloužil se o vybudování Geriatrického centra v Českém Těšíně.

Na celostátní úrovni byl již od osmdesátých let členem komise pro bezpříspěvkové dárcovství krve, v devadesátých letech pak jejím předsedou, po několika funkčních obdobích členem Výkonné rady ČČK a následně do r. 2009 viceprezidentem ČČK. Své působení v orgánech Společnosti ČČK ukončil v dalším čtyřletí jako člen Dozorčí rady ČČK.

Za své zásluhy o rozvoj bezpříspěvkového dárcovství krve byl již v r. 2003 oceněn nově zřízeným nejvyšším vyznamenáním ČČK – Medailí Alice Masarykové.

Já osobně jsem se s Ádou seznámil počátkem devadesátých let a poznal jsem jej

jako člověk velice obětavého, milého a srdečného, vždy ochotného pomoci radou. V kontaktu jsme zůstali i po té, co se rozhodl již odejít na odpočinek.

Vždy doslova sršel energií a vtipem. Červený kříž a jeho činnosti pokládal za velice důležité a nikdy neváhal obětovat nezměřitelné množství svého času práci pro druhé. Delší a vážná choroba jej odvedla z našeho středu, ale v našich myslích i vzpomínkách zůstává Ádo i nadále, jako vzor skutečného „červenokřížáka“. Čest Tvé památce!

Doc. Marek Jukl, Ph.D.
prezident ČČK ■

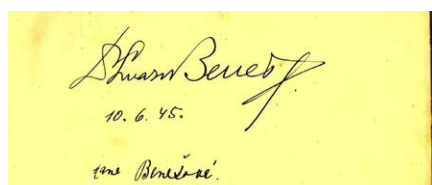
AKTUALITY - INFORMACE

Lidice mají unikátní přírůstek do sbírky: Pamětní knihu z roku 1945

Byla založena Dorostem Československého červeného kříže v Buštěhradu a první zápis do ní připojil prezident Edvard Beneš s chotí Hanou během národní tržny 10. června 1945. Do roku 1948, kdy byla kniha uložena v buštěhradském zámku, se do ní zapisovali tisíce návštěvníků Lidic.

V úterý 30. srpna 2016 předala ředitelka Oblastního spolku Českého červeného kříže

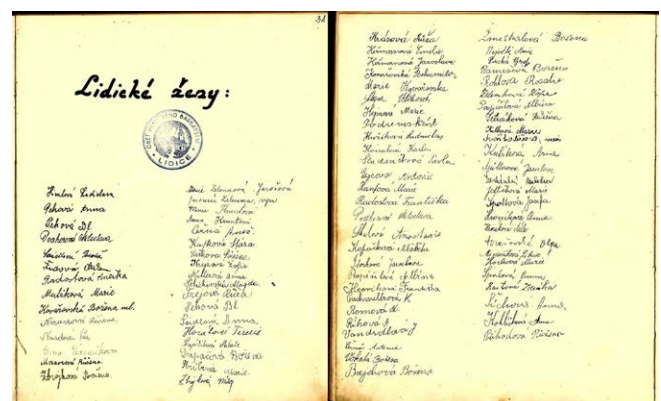
paní Stanislava Klicmanová-Maříková tento cenný dokument oficiálně Památníku Lidice.

Za Památník Lidice připojil na darovací smlouvu podpis jeho ředitel JUDr. Milouš Červencel.

Při předání byli přítomni za žijící lidické děti Marie Šupíková a Pavel Horešovský.

Kniha je ojedinělým dokumentem nejen novodobých Lidic, ale současně pozor-

hodným dokumentem a svědkem české, resp. československé historie.

Obsahuje mimo jiné desítky podpisů politiků, představitelů kultury, vojáků a zástupců mnoha organizací a spolků. Jsou zde podpisy zástupců mezinárodních organizací, zahraničních ambasad, armád. Jen namátkou jmenujme – prezident Edvard Beneš, ministr zahraničí Jan Masaryk, tehdejší předseda sociální demokracie Zdeněk Fierlinger, předseda KSČ a pozdější prezident Klement Gottwald a jeho následník Antonín Zápotocký. Mezi jmény najdeme ministra osvěty Zdeňka Nejedlého, sovětského maršála tankových vojsk, osvoboditele Prahy P. S. Rybalka a další.

Knihy zachycuje relativní poválečnou pestrost československé politiky i spolkového

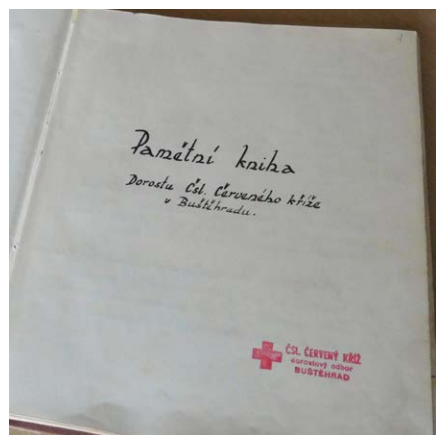
života. Současně jsou v jedné knize podpisy těch, kteří se po únoru 1948 chopili moci a těch, kteří byli novým režimem postiženi.

Také těch, kteří se na změnách aktivně podíleli a posléze byli sami postiženi.

Kopie vybraných stránek a kopie úvodních stran budou uloženy ve výstavní síni Pod tribunou. Protože se jedná o cenný dokument, originál bude uložen v depozitáři Památníku Lidice, kde bude k dispozici badatelům a dalším osobám.

Za uchování této památky patří dík paní Olze Procházkové, zástupkyni Českého červeného kříže v Buštěhradu, o předání knihy

do Památníku Lidice se mj. zasloužila paní Stanislava Klicmanová-Maříková, ředitelka ÚOS ČČK Kladno a ředitel Úřadu ČČK RNDr. Josef Konečný. Poděkování patří i starostce města Buštěhradu ing. Arch. Daniele Jurčkové a zastupiteli Pavlu Vavruškoví.

*Pavel Hrabica,
PR, Památník Lidice* ■

255 Zlatých křížů za 120 darů krve za týden

Zlaté kříže ČČK jsou jedním z nejvyšších vyznamenání, kterými Český červený kříž oceňuje lidský přístup bezpříspěvkových dárců krve a jejich složek. Udělovány jsou ve třech třídách - za 80, 120 a za 160 čestných darů. V posledních letech se jich ročně předá celkem více než 3 tisíce.

Zlaté kříže 2. třídy (za 120 darů krve) jsou předávány na úrovni jednotlivých 14 krajů a letos jimi ČČK ocenil 798 dárců, kteří tohoto počtu odběrů dosáhli v loňském roce.

V týdnu od 12.září jich bylo za účasti prezidenta ČČK *Marka Jukla* jen v Olomouci, Hradci Králové a Liberci slavnostně předáno 255.

Úřad ČČK ■

TELEGRAFICKY ZE SVĚTA ČERVENÉHO KŘÍŽE

Útok na konvoj Červeného kříže a Červeného půlměsíce

Mezinárodní Červený kříž potvrdil útok na konvoj OSN a Syrského ČP v noci 19/20.9.2016 v Orem Al Kubra, provincie Aleppo, s humanitárními potřebami pro 78.000 lidí v obležené oblasti. Zahynul i jeden pracovník SČP, počet jeho obětí v syrské válce stoupl na 54. Mezinárodní ČK útok označil za porušení humanitárního práva. Prezident ČČK zaslal Dr. Attarovi, prezidentu Syrského ČP, soustrastný dopis.

10.9.2016 - Světový den první pomoci

Umíte poskytnout první pomoc? **10.9.2016** je Světovým dnem první pomoci, má při-

pomenout důležitost první pomoci, která v prvních minutách rozhoduje o životě člověka. Letošní Světový den se zaměřuje na děti, jako příjemce, ale i jako poskytovatele první pomoci. Červený kříž každoročně naučí první pomoc více než **15 milionů** lidí. ČČK loni naučil první pomoc **43.737** osob.

Děti v dopravě - první pomoc: nová publikace vychází

Auta, vlaky, autobusy... to vše nám pomáhá a zrychluje nás. Rychlost však s sebou přináší i nebezpečí ve formě různých dopravních

nehod. Víte co dělat a jak se chovat, když se stanete svědky nějaké dopravní nehody doprovázené úrazem? Pokud ano, gratulujeme, pokud ne, věříme, že vám pomůže příručka, kterou jsme vytvořili společně s BESIP.

Požár ateliérů Barrandov: pomoc ČČK

V pátek dne 26.8.2016 ve večerních hodinách byla Humanitární jednotka OS ČČK Praha 1 povolána k nasazení při požáru v areálu ateliérů Barrandov. První směna byla nasazena v 20,00-01,00 hodin, druhá směna 1,00-8,00 hodin.

Zemětřesení v Itálii: Červený kříž pomáhá

24.8.2016 v 3.36 hod. zasáhlo oblast střední Itálie silné zemětřesení o síle 6,2 ° Rich-

terovy stupnice s epicentrem JV od města Perugia. Podle zprávy Italského Červeného kříže byly nejvíce zasaženy obce Amatrice, Accumoli a Arquata del Tronto. Počet mrt-

vých činí několik stovek. Italský červený kříž ihned, již během ranních hodin, zahájil záchranné a humanitární akce. **Červený kříž k pomoci obětem zemětřesení** nasadil cca 500 svých příslušníků, 110 vozidel (z toho 44 sanitek), denně vydává 4.000 jídel. **ČČK vyhlásil finanční sbírku.**

Světový humanitární den 2016: humanitárních pracovníci v ohrožení

V pátek **19. srpna** si připomínáme Světový humanitární den, jenž je věnován všem humanitárním pracovníkům, kteří pomáhají v rizikových oblastech. Jen v loňském roce bylo podle údajů The Aid Worker Security database zabito, uneseno nebo zraněno 287 humanitárních pracovníků, kteří při své práci pomáhali ostatním. Organizace sdružené ve FoRS – Českém fóru pro rozvojovou spolupráci proto společně s Českým červeným křížem považují za důležité na tento fakt upozornit a zároveň připomenout množství humanitárních krizí ve světě.

Jaderné zbraně musí být zakázány!

U příležitosti 71. výročí jaderného útoku na japonská města Hirošima (6.8.1945) a Nagasaki (9.8.2016) na sklonku II. světové války, prezident Mezinárodního výboru Červeného kříže P. Maurer znovu potvrdil úmysl Mezinárodního hnutí ČK&ČP dosáhnout explicitního zákazu jaderných zbraní.

ČČK pomohl postiženým útokem v Nice

Útokem v Nice, ke kterému došlo 14.7.2016 byli postiženi i jeho náhodní svědci. Řada z nich byla otřesným zážitkem traumatizována. Mezi ně patřila i skupina australských teenagerů cestujících Evropou. Po té, co 43 mladých Australanů přicestovalo do Prahy, vyžádal si 31.7.2016

jejich stav krizovou intervencí, kterou jim po dohodě s asistenční službou australské zdravotní pojišťovny poskytli čtyři interventi z HJ ČČK Praha 1 vedení R. Smejkalem, velitelem ÚKT ČČK.

ČČK hostil zasedání Národní skupiny pro humanitární právo

Národní skupina pro implementaci mezinárodního humanitárního práva je mezirezortním orgánem zabývajícím se naplňování závazků z MHP. Působí ve více než stovce zemí světa. Dne **28. června 2016** se uskutečnilo druhé letošní setkání NS MHP za účasti zástupců MZV, MO, ČČK, MV, MS, MK, MŽP, MZdr a ÚMV. Na pozvání ČČK se konalo v novém sídle ČČK na Bílé hoře.

- 18.9.2016-**New York/Ženeva:** Ve dnech 20.-26.9.2016 proběhne v rámci 71. Valného shromáždění OSN tzv. „High Level Week“. Prezident MVČK P.Maurer během něj bude adresovat důležitá stanoviska MVČK a povede řadu jednání s vysokými představiteli některých států OSN. Protože jedním z téma 71.VS OSN bude migrace, bude prezentace pohledu Červeného kříže na tento fenomén jednou z oblastí jednání P. Maurera.
- 13.9.2016-**Korejská LDR:** Mimořádné srážky (300 mm) spadlé před 14 dny způsobily rozsáhlé záplavy v Korejské lid. dem. republice. Okamžitou humanitární pomoc potřebuje 140.000 lidí. Nejvíce postižena je provincie North Hamgyong na SV země. Přes 130 lidí zemřelo, cca 400 je pohřešováno, 35.000 domů je zničeno. Červený kříž ihned nasadil do terénu 1.000 příslušníků, kteří postupují ve spolupráci s místními úřady. Federace ČK&ČP poskytla 12.500 mil. Kč (20.9.2016 navýšila pomoc na 376 mil. Kč, což pokryje potřeby 163 tisíc postižených na 12 měsíců).
- 11.9.2016-**Tanzánie:** Tanzánijský ČK poskytuje pomoc obětem zemětřesení o síle 5,7 ° Richt. stupnice, které včera v 15:27 míst. času zasáhlo pohraničí Tanzánie s Ugandou, blízko Viktoriina jezera. Desítky osob v Bukoba zemřelo, stovky jsou raněny, nejméně 270 domů bylo zničeno. Červený kříž poskytuje první pomoc v terénu i v hlavní městské nemocnici v Bukoba, která je přetížena nápoem raněných.
- 3.9.2016-**Německo/Ženeva:** Prezident MFČK&ČP T. Konoé navštívil Německo. Vysoce ocenil práci Německého ČK a jeho personálu při zvládnání masivní migrační vlny, jež před rokem začala zasahovat Německo - Červený kříž provozuje přes 300 center pro žadatele o asyl. Sjednotil již

několik tisíc rodin. Jde o největší operaci NČK po druhé svět. válce. T. Konoé se setkal s vedením NČK, navštívil tábor provozovaný NČK a jednal též s ministrem zdravotnictví a zástupci MZV a MV.

- 30.8.2016-**Ženeva:** 30.srpen je Mezinárodní den zmizelých. K tomuto tématu vystoupil k ženevskému diplomatickému sboru prezident MVČK P.Maurer.
- 22.8.2016-**Ženeva:** Viceprezidentka MVČK Ch.Beerli na druhé konferenci sml. stran úmluvy o obchodu se zbraněmi vyzvala státy, aby ukončily dodávky zbraní a munice stranám konfliktu, které porušují mezin. humanitární právo (což je právní povinnost dle uvedené úmluvy). Kontrolu přesunu konvenčních zbraní označila za nedostatečnou. Za srdce smlouvy označila závazek předcházet lidskému utrpení, zachovávat MHP a zajistit jeho zachování. Smlouva má přes 130 signatářů.
- 19.8.2016-**Fidži:** I šest měsíců po té, co zemi zasáhl cyklon Winston (5. kategorie síly) pomoc Červeného kříže pokračuje. Nejde jen o okamžitou pomoc, které se dostalo 63.000 postižených, ale také o prevenci - na 50 modelových domech vyučuje místní obyvatele, jak učinit domy odolnější pro případ tropických bouří. Cílem je, aby programem prošlo 10.000 domácností.
- 15.8.2016-**Sýrie:** Boje o Aleppo označil prezident MVČK za jeden z nejvíce devastujících konfliktů v zastavěné oblasti. Nikdo se nikde nemůže cítit bezpečně. Důležitá jsou humanitární příměří. I v Aleppu probíhá intenzivní humanitární pomoc ČK (voda, potraviny, zdravotní péče) - 58% obyvatel má při přerušení dodávek vody přístup k pitné vodě díky Červenému kříži
- 10.8.2016-**Středozemí:** MFČK&ČP nově nasadila záchrannou a vyhledávací loď. Podle gen. taj. Federace As Sy, jen za 9.8.2016 našla a zachránila 327 tonoucích osob v okolí Malty. Mj. šlo o desítky žen s dětmi a 11 dětí bez doprovodu. Personálně akci zajišťuje Italský ČK. Do Itálie dorazilo letos > 94 tis. migrantů.
- 8.8.2016-**Pákistán:** MVČK odsoudil dnešní útok na nemocnici v Květě, při němž zahynulo > 50 osob a další byly zraněny. Podle R.Stockera, ved. Delegace MVČK v Pákistánu, tento chladnokrevný útok nelze ničím ospravedlnit, neboť nemocnice jsou místem záchrany života. Zdravotní péče musí být chráněna za všech okolností.
- 4.8.2016-**J.Súdán:** Činnost J.súdánského ČK a MVČK v Jubě se zaměřuje na obnovování rodinných kontaktů (2.400 hovorů od osob zbav. svobody v Jubě za posl. týden) a reakci na propuknutí cholery - 679 případů, z toho 613 v Jubě, 1.8. zahájena

proticholera kampaň. Z vodovodní čerpací stanice ČK bylo odebráno 2 mil. litrů pitné vody pro 150.000 osob v Jubě, 10 vodních nádrží bylo instalováno v Gudele a Col Wiliam, kde je hlášeno nejvíce případů cholery. Pokračuje činnost chirurgického týmu ve Vojenské nemocnici Juba.

- 31.7.2016-**Afghánistán:** V sedmi proticholerních centrech MVČK je registrováno 147.000 pacientů, ročně přibývá cca 9.000. Ročně protězy např. nohou obdrží 19.000 pacientů.
- 29.7.2016-**Irák/Ženeva:** MVČK upozorňuje, že bude-li intenzifikace bojů v Mosulu a dalších oblastech Iráku pokračovat, může během několika týdnů vzrůst počet lidí nucených opustit domovy o další milion. Nyní je v Iráku 3 mil. vysídlenců, nárůst o celou třetinu by v zemi, kde je 10 mil. osob odkázáno na hum. pomoc, znamenalo vážný humanitární problém. MVČK vysídlencům zajišťuje vodu, potraviny a zdravotní péči. Podle R. Mardiniho (ředitele MVČK pro Bl. a Stř. Východ) bude třeba na další operaci cca 430 mil. Kč.
- 28.7.2016-**Sýrie:** MVČK přivítal návrh vytvoření humanit. koridorů z Aleppa,

předložený syrskou vládou a Ruskem. R. Mardini, řed. MVČK pro Bl. a Stř. Východ upozornil, že aby byly koridory účinné, musí být respektovány všemi stranami konfliktu. Dále připomněl, že i civilisté, kteří se rozhodnou v Aleppu zůstat, jsou nadále chráněni MHP.

- 27.7.2016-**Sýrie:** V Aleppu a okolí rozdělují týmy Syrského ČP denně 35.100 balení chleba za podpory MVČK a WFP.
- 26.7.2016-**Madagaskar:** Podle MVČK trpí na Madagaskaru každý druhý vězeň střední až těžkou podvýživou, jde o cca 9tis. osob.
- 22.7.2016-**Dem.republika Kongo:** MF ČK&ČP podpoří činnost Konžského ČK při boji s probíhajícími epidemiemi tří závažných nemocí - žluté zimnice, cholery a spalniček. Žlutá zimnice se šíří od března, kdy bylo 39 případů zavlečeno z Angoly, cholerou od počátku roku onemocnělo 6 tis. osob (94 úmrtí) a spalničkami 749 osob (26 úmrtí). Konžský ČK již navštívil 400.000 domů v rámci prevence. Kampaň by měla dosáhnout 12 mil. lidí.
- 20.7.2016-**Ženeva/Jordánsko,Sýrie:** Desítky tisíc lidí uvězněných na hranicích mezi Jordánskem a Sýrií potřebují urgentně pomoc. Tito lidé, převážně ženy a děti, žijí ve velmi těžkých podmínkách v pouštní oblasti nazývané „Berm“. Hledají zde útočiště před kontinuálním násilím v Sýrii. Zdrženlivost vlád přijmout tyto uprchlíky značně snižuje jejich šance na přežití. Z důvodu,

že tato oblast byla prohlášena za vojenskou zónu, zde MVČK nemůže nadále poskytovat lékařskou pomoc a musel zredukovat své aktivity v této oblasti. Bezpečnostní situace je zde pro humanitární organizace špatná.

- 16.7.2016-**Turecko:** Důsledek tamějších nepokojů: 161 zemřelých a 1.440 zraněných. MF ČK&ČP je v úzkém kontaktu s Tureckým ČP, který je od počátku konfliktu v pohotovosti (zajištění rozmístění svých zaměstnanců a dobrovolníků v terénu, týmů první pomoci a psychosociální pomoci, dárcovství krve a distribuce pokrmů a dek). Turecký ČP poskytl pomoc ve městech v různých částech země: Ankara, Istanbul, Adana, Trabzon, Gaziantep, Izmir, Hatay, Trakya.
- 14.7.2016-**Sýrie:** Do obklíčené oblasti Al-Waer v governorátu Homs dnes dorazila pomoc pro 75.000 lidí, kterou vezlo 19 kamionů. Obsahem je mouka, zdravotnický materiál a vodárenský materiál.
- 12.7.2016-**Pákistán:** Jak je realizován projekt Zdravotní péče v nebezpečí v Pákistánu? Útoky na zdravotníky tam bývaly běžné. O realizaci projektu, který má zdravotníkům přinést ochranu, hovoří v interview Dr Seemin Jamali a Prof. Lubna Baig.
- 12.7.2016-**J.Súdán:** Týmy ČK včera působily přímo v centru Juby, pomáhaly přemístěným lidem, raněným a mrtvým, a to společně MVČK a Jihosúdánský ČK. Situace je nadále velmi obtížná a nepřehledná, počet mrtvých v proběhlých bojích zatím MVČK neoznámil.

Připravil: Doc. Dr. Marek Jukl ■

OKÉNKO DO DĚTSKÉ ODBORNÉ LÉČEBNY V BUKOVANECH

Šalmaj opět pomáhala

Letošní mimořádně dvoudenní Příbramská svatohorská šalmaj, jako součást oslav 800 stého výročí města Příbram, opět pomohla třem neziskovým organizacím. Dětské odborné léčebně v Bukovanech, Klubu Demka (postižení dětskou mozkovou obrnou) a Svaté Hoře. Na

přípravený hodnotný a bohatý program této tradiční akce přišlo opět velmi mnoho malých

i velkých návštěvníků z regionu i mimo něj. Symbolické vstupné 70,- Kč tak díky návštěvnosti pomohlo k rozdělení celého výtěžku 169 330,-Kč na tři díly. Děti do výšky 120 cm, invalidé a lidé dobově oblečení měli vstup zdarma a tedy odhadem akcí navštívilo více než tři tisíce usměvavých tváří. Děti z léčebny v Bukovanech se každoročně akce účastní a navíc tento rok přijely i děti z Dětského domova v Klánovicích u Prahy. Šalmaj provázelo opravdu letní počasí a vystupující dobově ladění nebo ti ve zbroji to neměli vůbec lehké. Sluníčko bylo s námi celé dva dny. Novinkou letošní akce vedle divadelních, hudebních, tanečních a šermířských vystoupení byl např. historický videomapping nebo obřít loutky chrlící páru a oheň, stejně jako přímý přenos z celé akce přes internetový portál. O ten se staral tým studentů Gymnázia Legionářů 402 v Příbrami (GymTV). Této významné akce se zúčastnily mateřské, základní, zájmově umělecké i střední příbramské školy. Příbram se může

pyšnit základnou malých i mladých hudebníků, zpěváků, herců i tanečníků.

Skvělí byli i neúnavní, pohotoví a vtípní moderátoři. Byla to opravdu příjemná a povedená akce, na kterou budeme dlouho vzpomínat. Vždyť kdy se nám podaří se opět na delší chvíli zastavit, sejít se a v klidu popovídat se známými, prohlédnout si výrobky šikovných řemeslníků, oddat se odpočinku v rukách lazebnice, obdivovat připravený program, či si vyrobit společně s dětmi třeba svíčku?

Za kolektiv DOL Bukovany Václav Plecítý
Foto archiv DOL Bukovany ■

Návštěva v léčebně

Dne 11.8.2016 navštívil léčebnu místopředseda Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky JUDr. Vojtěch Filip. Během čtyřhodinové návštěvy si prohlédl areál léčebny, solnou jeskyni a interiéry zámku. Při neformální besedě se zaměstnanci léčebny se zajímal o problémy, které léčebnu nejvíce trápí. Hlavním tématem besedy bylo zajištění investic pro rekonstrukci

zámku a zkušenosti z práce Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. JUDr. Vojtěch Filip předal léčebně osobní finanční dar ve výši 5.000,- Kč a věcné dárky pro dětské pacienty.

Návštěva JUDr. Vojtěcha Filipa v léčebně byla dle našeho názoru oboustranně prospěšná a panu místopředsedovi patří poděkování za čas a pozornost, kterou léčebně věnoval.

*Ing. Jiří Grünbauer,
ředitel léčebny* ■

Z ČINNOSTI KOLEKTIVNÍCH ČLENŮ ČČK

38. ročník Mezinárodní letní soutěže Horské služby

Na start letošní letní soutěže Horské služby se postavilo 22 dvoučlenných hlídek horských záchranářů z České republiky, Slovenska a Polska a to ve dvou věkových kategoriích. Soutěž

čí dvojice čekala náročná etapa v horském terénu, jejíž délka přesahovala 20 kilometrů a měla převýšení 1370 m.

Součástí této etapy byla 5 kilometrů dlouhá časovka, která obsahovala množství technických disciplín a končila na rozhledně na Smrku, nejvyšší hoře Jizerských hor na české straně, dosahující nadmořské výšky 1124 m.

Součástí soutěže byly zdravotní úkoly, které na soutěžící čekaly na vrcholu Smrku a po doběhu terénní etapy. Na prvním stanovišti ošetřovali soutěžící postiženého s úrazem hlavy po pádu z výšky, který vedl k zástavě krevního oběhu. Na druhém stanovišti ošetřovali cyklistu, který si pádem z kola způsobil, kromě drobných odřenin na dlaních, rozsáhlou tržnou ránu na lýtku. I ve zdravotnických disciplínách prokázali soutěžící dobré znalosti a dovednosti, což

se projevilo i v minimální počtu udělovaných trestných bodů.

Pohár ČČK za nejlepší ošetření získali: 1. Peter Popovič a Josef Pazera HZS Pieniny, 2. Jan Hepnar a Jan Pochobradský HS Orlické hory a 3. David Savický a Pavel Horký HS Jizerské hory.

MUDr. Jaroslav Hornych, Úřad ČČK ■

Z ČINNOSTI OS ČČK

Tábor „Mladý záchranář“

I letos pořádal OS ČČK Zlín tábor „Mladý záchranář“. Tábor probíhal 7. 8. - 12. 8. 2016 v prostředí rekreačního areálu Revika

ve Vizovicích. Táboru se zúčastnilo 20 dětí, z toho 14 dívek a 6 kluků, nejmladšímu bylo 6 let a nejstaršímu 14 let. Tábor je především

zaměřen na výuku předlékařské první pomoci. Děti získaly nejen teoretické znalosti, ale vše si mohly i prakticky vyzkoušet. Největším překvapením pro mladé záchranáře byla modelová situace, kdy při procházce našli zraněnou ženu, kterou museli ošetřit a zavolat záchranku. Díky našim dobrovolníkům dokonce přijela skutečná sanitka a zraněnou ženu profesionálně ošetřila. Celé této situaci přihlížely i děti z jiných táborů a mohly se tak přiučit základům první pomoci.

Pro děti byl připraven také jiný program. Například si zahrály volejbal s prostěradly, ukázaly své masky na karnevale, překonaly strach na stezce odvahy, vyzkoušely si maskování zranění a také si zatančily na „diskotéce“. Za dětmi také přijely návštěvy. Jako první, jsme přivítali zástupce Besipu, kteří

si pro děti i vedoucí připravili překážkovou trať, kterou děti i vedoucí projížděli na kole nebo koloběžce. Také za námi přijeli zástupci obvodního oddělení policie ČR z Vizovic, kdy si děti mohly prohlédnout vybavení vozu nebo vyzkoušet policejní výstroj. Přijeli i hasiči z jednotky dobrovolných hasičů Vizovice, kteří dětem ukázali vybavení vozu a vysvětlili jim obsah činnosti hasičů. Také jsme dodrželi tradici a některé hasiče jsme hodili oblečené do bazénu. Na návštěvu za námi také dojeleli někteří naši dobrovolníci, kteří pomáhali s přípravou a průběhem programu. I přes nepřízeň počasí zvládly děti tábor na výbornou. Všem zúčastněným ještě jednou děkujeme a těšíme se zase za rok!!!!

*Karla Kopalová,
zástupce ředitele ÚOS ČČK Zlín* ■

Mladí zdravotníci v Prachaticích

Druhým školním rokem se každou středu v prostorách prachatického Českého červeného kříže setkávají mladí zdravotníci ve věku od 6 do 26 let. Třináct mladých lidí se zájmem o okolní svět přivítalo i několik hostů.

Pod vedením krajského koordinátora BESIP Václava Kováře jsme si přiblížili chování při

dopravní nehodě, dobrovolné lektorky Jana Benešová, Lenka Fidlerová, Eva Pěstová a Martina Vondrušková pak přinesly témata jako záchranu tonoucích, mezinárodní humanitární právo nebo parazity číhající na lidské tělo a jejich prevenci.

Učili jsme se také základní maskování a hned toho využili při Dni dětí – na příchozí čekalo několik poraněných zvířátek, která se neobešla bez ošetření. A učíme se i praxi – pod vedením zkušených zdravotníků se naše děvčata účastní zdravotnických dozorů, starší pak i jako pomocní lektoři na různých akcích.

NADACE ČEZ

Realizaci projektu Mladý zdravotník podporuje Nadace ČEZ.

Text a foto:

Zuzana Pelikánová,
ředitelka Úřadu OS ČČK
Prachatice ■

Humanitární jednotka OS ČČK Zlín

Ve dnech 19. – 20. 8. 2016 se ve vizovickém areálu Rudolfa Jelínka konal již 49. ročník festivalu Trnkobraní a Český čer-

vený kříž Zlín byl opět u toho. Dobrovolníci OS ČČK Zlín byli po celou dobu k dispozici návštěvníkům, kteří si užívali přípravný program. Hlavní ošetrovna byla k dispozici po celou dobu festivalu, na pravidelné procházky také chodili zdravotníci „pochůzkáři“. Pro zdravotníky byl tento ročník jedním z nejnáročnějších. Celkově jsme ošetřili 110 pacientů. Většinou jsme ošetřovali lehčí úrazy. Ale také jsme zasahovali u těžších případech, např. vykloubený loket, epileptický záchvat nebo intoxikace neznámou látkou. Celkem 8x jsme pacienta převáželi do nemocnice, a 5x jsme volali záchranou službu. **Za letošní ročník si všichni**

dobrovolníci zaslouží velkou pochvalu, a moc jim děkujeme!

Naši dobrovolníci se také zúčastnili akce „Škoda motorsport

park“, která se konala při příležitosti Barum Czech rally Zlín, ve dnech 26. - 28. 8. 2016. Hlavní stanoviště bylo u vchodu do Velkého kina, naši dobrovolníci také chodili na pravidelné procházky mezi účastníky akce. Naši dobrovolníci ošetřovali pouze drobná zranění. Tímto našim dobrovolníkům děkujeme za skvěle odvedenou práci.

Karla Kopalová,
zástupce ředitele Úřadu OS
ČČK Zlín ■

Tým 5. MS ČČK Praha 1 na dětském Rescue Marathonu

Pod názvem Rescue Marathon kid's edition letos podruhé uspořádala 7. místní skupina ČČK Praha 1 dětskou verzi tradičního zdravotnického cvičení Rescue Marathon. Akce se uskutečnila 2.-3. září v Kostelci u Heřmanova Městce za účasti dvanácti dětských týmů, nejen z řad ČČK, ale také mladých dobrovolných hasičů a skautů. Novinkou letos bylo rozdělení týmů do dvou věkových kategorií. Náš tým byl v té mladší, stejně jako místní skupina ČČK Štětí, a dva týmy skautů z Heřmanova Městce.

V 17 hodin nás dobrovolní hasiči vyzvedli na pardubickém Hlavním nádraží, a odvezli nás do objektu. Po večeri jsme byli spolu s ostatními týmy přivítáni a informováni o průběhu akce. Následovala porada velitelů dětských týmů, porada ostatních členů, a figurantů. Večer proběhl hromadný zásah, při kterém musely čtyři mladší týmy spolupracovat za tmy. Skupina figurantů na venkovním hřišti byla pobodána vosami, ale kromě toho se objevily například popáleniny nebo zlomeniny. Děti musely samozřejmě myslet i na tepelný komfort figurantů. Na starší týmy čekala o něco těžší záchranná akce, při které

bylo příčinou zranění neopatrné zacházení se zábavní pyrotechnikou. Obě modelové situace byly samozřejmě následně zhodnoceny.

V sobotu ráno se po snídani opět všechny týmy shromáždily venku, kde jsme získali instrukce k hlavní části marathonu. Pět stanovišť pro mladší děti bylo rozmístěno na trase dlouhé přibližně 5 km. Náš tým začínal u blízkého kostela. Na tomto stanovišti se sešly 4 poraněné pohádkové princezny. Pokračovali jsme k autonehodě. Následně jsme

se dostali na pirátské stanoviště u zdechovického rybníka. Zajímavé bylo kouzelnické stanoviště, kde byli zranění spadlí z košťat. Jako poslední nás čekalo stanoviště, na kterém došlo k nehodě v kuchyni, a následkem byly samozřejmě popáleniny.

Po návratu na základnu čekal děti ještě poklad, ukrytý ve sklepě. Předtím, než ho děti našly, ale musely vyplnit tajenku. Rozdělili jsme si odměny a vyčkali jsme na společné zhodnocení akce, po kterém jsme vyrazili zpět domů.

Celkově jsme byli z akce více než nadšeni. Bylo to mnohem zajímavější, než když si zkusíme zásahy v klubovně. Všichni jsme si akci užili a domů jsme se vrátili s lítostí, že trvala jen necelé dva dny. Pokud jste zde letos nebyli, neváhejte a jedte příště.

Mgr. Šimon Hlinovský,
předseda 5. místní skupiny ČČK Praha 1 ■

SETKÁNÍ POD SCHODY

Stalo se v Královském městě Litoměřice, pod schody spadajícími z ulice Stránského do ulice Dobrovského, a to v den svátku Svaté Anny, ve druhé polovině osmdesátého a pátého roku životaběhu mého.

„Dobrý den!“

pozdravila mne znenadání drobná holčička, když jsem dokončil sestup po schodech od Luny. Schodiště končilo a já opatrně vstupoval na nerovný, nepříjemně svažité chodník směřující k mému domovu. Po levém boku mi přes rameno visel chlebník s nákupem, špacírkou v pravici jsem si jistil krok. Zastavil jsem se, abych se trochu vydýchal. Zdvořilá dívčiny jsem si povšíml již na schodech, blížila se k nim a na vodičku vedla jorkšíráčka. Ten pobíhal po trávníku vedle cesty a pročítal si psí poštu.

„Dobrý, dobrý!“ odpovídám slečince a odpočívám.

„Pane, nepotřebujete pomoc?“

To mne, příznám se, překvapilo. Drobná dívka mne pozorně sleduje zrakem a čekala co já na to.

„Ne, jen si chci trochu vydechnout, ono se na tom šikmém chodníku špatně drží balanc. Ale jsi hodná, děkuji ti a cením si tvé pozornosti. Máš hezkého pejska!“

„Děkuji“ a zase si mne zkoumavě prohlíží.

„Pane, můžete mi povědět co se vám stalo s hlasem?“

ano, opravdu mám zastřený, občas křáplavý hlas. Je to čipera konstatuji v duchu, a myslí jí to.

„Jistě, to ti mohu říct. Do které třídy chodíš?“

„Do čtvrté, pane.“

„Víš co jsou hlasivky?“

„Ano, vím, pane.“ To děvče snad absolvovalo West Point.

Napadla mne stará říkánka z dětství a tak jsem ji odříkal:

*První třída růžička, druhá třída družička;
třetí třída hodní žáci, čtvrtá třída darebáci,
pátá třída medvědi protože nic nevědí!*

„Znáš tuhle říkanku?“ Zasmála se a zavržela hlavou, že nezná.

Jsou prázdniny a tak si to chci upřesnit a ptám se proto dál: „To znamená, že jsi tu čtvrtou už vychodila?“

„Ano“ přikyvuje a zkracuje psíkovi vodičku.

„Víš, kdysi jsem měl docela pěkný hlas. Představ si, že jsem taky zpíval. Ale postihla mne obrna hlasivek a ty mi ochrnuly. Tak se

stalo, že takhle skuhrám.“ Nenechala mne domluvit a je tu další dotaz:

„To jste zpíval i v televizi?“ Tak takovou otázku jsem nečekal. Pobavilo mne to a málem jsem se rozesmál.

„Ale kdeže, co tě napadá! Na gymnasiu jsme měli velký studentský pěvecký sbor, zpíval jsem u táborových ohňů a taky v kostelním sboru. Na stará kolena v důchodu jsem dělal zámeckého průvodce v Ploskovicích.“

Ty Ploskovice na ni udělaly asi největší dojem, protože se překvapením trochu zajíkla.

„S tím vším jsem však musel přestat, asi měsíc jsem vůbec neměl hlas, jenom jsem šeptal. Pomalu se mi to však zlepšovalo až se mi hlas vrátil a zněl téměř stejně jako předtím. Paní doktorka mi nabádala „hlas nešetřit, nešetřit, musíte mluvit a mluvit!“ No – vlastně jsem byl stále doma a tak jsem si povídal s manželkou. Jenže ta však mi najednou umřela a já jsem neměl nikoho s kým bych si mohl povídat. Hlas mi zase slábl a slábl až se rozkrápal – jak mne dneska slyšíš.“

Chvilí bylo ticho, stála přede mnou zamýšlená, ale po tom zamýšlení zvedla hlavu, pohlédla dlouze do mých očí a položila otázku dne:

„Pane, a plakal jste, když vám umřela manželka?“

Ta malá, desetiletá holčička musí být nadána milosrdenstvím. Když viděla slabost těla tak mi chtěla pomoci. Teď se zajímá o bolest duše. Odpověď na tuto otázku jsem si musel dobře rozvážit, abych to dítě nezklamal. Odpověď však byla pravdivá:

„Ano i ne, jak kdy. Víš, člověk někdy chce navenek vypadat, že se chová statečně, bolest, kterou má, nechce dát najevo. Třeba něco jako Vinetou. Proto se mi stávalo, že jsem si myslel, že nepláči, že jsem statečný, ale tekly mi slzy a ani jsem o tom nevěděl. Někdy se o někom říká, že si žalem vyplakal oči. Myslíval jsem si, že to je jenom rčení. Stalo se to mému velkému příteli, když se mi svěřil, že nemůže již plakat, protože je okoralý. Takže – plakal jsem, ale ne před lidmi. Víš, jsi moc hodná, že jsi mi chtěla pomoci, děkuji ti za to, ale máš přece prázdniny, tak si je užij, tvůj pejsk tě bude vodit někam na kytky nebo tak...třeba k vodě. Umíš plavat?“ Její odpověď mne však zarazila

„Já si prázdniny neužiju, nemůžu.“

„Prosím tě, jak to? proč si je nemůžeš užít?“

„Já jsem po operaci tříselné kýly a ne-

smím do vody! Ani do vany nesmím! Mám ji zakázanou“ To o té vaně znělo až rozhořčeně.

„Neboj, za nějaký čas to vyhojí a bude líp. Poslyš, ty se ale nějak hodně zajímáš o lidské trápení a medicínu! Chtěla bys ji studovat a být lékařka?“

Holčičně zazářily oči a radostně přikývla: „Jo, chtěla!“

„To se mi líbí, víš, já jsem býval dětský stomato-

log – víš kdo je stomatolog?“

„Nevím, pane.“

„Stomatolog je lékař, který léčí všechna bebíčka a bolesti v puse, ale musí znát celou medicínu. Ale jako odborník samozřejmě spravuje i zuby, ale taky ztracené zuby nahrazuje a napravuje zlomené čelisti po pádech s kola nebo i po jiných karambolech. Moje manželka byla také dětská stomatoložka a spolu jsme se starali o děti ze všech škol i školek tady ve městě i na vesnicích. Tak se hezky uč, abys mohla na gymnasium a pak na lékařskou fakultu.“

V té chvíli mi v kapse zazvonil mobil, volala mi dcera. Dívčina mne sledovala a když hovor skončil vysvětlil jsem jí, že to volala moje dcera, a ta je taky lékařka. Pracuje v nemocnici v Ústí, na neurologii. Víš co to je?“

Holčička se rozzářila: „Vím, já jsem tam taky ležela na neurologii!“ Měla radost, že jsme našli společný bod. Jáku – „ale tys ležela na dětské neurologii, a ona je u těch dospěláků.“ Do našeho rozhovoru se vložil pejsk. Jorkšírovi se náhle zachtělo domů, škubal a tahal za vodičku a tak jsme řeč ukončili. Ještě zavolala „Ahoj“ a běžela za pejskem domů.

Odpočetý jsem se vydal k domovu, s potěšeným srdcem, když si to proti mně zpoza roha vyšlapuje pochodový útvar dítek ze školky. Jen co jsme se navzájem přiblížili ozval se poněkud rytmicky rozházený sbor dětských hlásků:

„Dobrý den, dobrý den---dobrý den!“ A mávaly mi na pozdrav.

Taky jsem jim kynul v odpověď „Ahoj děti!“ a otáčeje se za nimi se šmáchal dál. Je to zvláštní – dlouhou řadu let jsem se staral o děti a vida, dnes se našlo i jedno, které se chtělo postarat o mne! Počkat – o tuhle generaci jsem se přece nestaral! Kakraholte, to jsem netušil, kolik je tu vychovaných dětí! Vždyť to jsou potomci, a snad i prapopotomci těch, o které jsem se kdysi staral!

MUDr. Vladimír Valta,
předseda OVR ČČK Litoměřice ■

Magická kapka krve v divadle ke Světovému dni dárců krve

„Královna toužila po dítěti, co by mělo pleť bílou jako sníh, vlasy černé jako uhel a rty rudé jako kapka krve na sněhu.“ Letošní Světový den dárců krve jsme si připomněli právě představením Podivného divadla při DDM Prachatice pro malé i velké Sněhurka, a to ve středu 15. června ve vile DDM.

Představení bylo věnováno dárcovství krve, je poděkováním všem dárcům i příznivcům dárcovství. Jeho cílem je také upozornit na možnosti dárcovství krve na Prachaticku a přiblížit návštěvníkům problematiku dárcovství. V prostorách představení proto byly k dispozici informační materiály

a pracovníci Českého červeného kříže zodpovídali všechny konkrétní dotazy. Moc děkujeme za spolupráci Podivnému divadlu při DDM Prachatice!

Český červený kříž se propagací dárcovství krve věnuje dlouhodobě – na Prachaticku letos proběhly dvě výstavy v Netolicích a Strunkovicích nad Blanicí, informační stánek jsme připravili na Den zdraví na prachatické radnici a téměř 100 dětí se potýkalo se základními otázkami o významu krve a dárcovství během soutěže mladých zdravotníků.

Letos vyjelo již sedm svozových autobusů pro dárce krve a za první čtvrtletí naši dárce darovali 104 litrů krve. Bezpríspevkové dárcovství krve na Prachaticku podporují: Jihočeský kraj, Město Prachatice, Netolice, Lhenice, Vimperk a Vlachovo Březí.

JAK SE MŮŽETE STÁT DÁRCI KRVE? Stačí přijet naším svozovým auto-

busem na Transfuzní oddělení Nemocnice ČB a zde podstoupit lékařské vyšetření. Na místě Vám je také možné potvrdit počet odběrů nebo omluvenku pro zaměstnavatele, případně vydat potvrzení pro příslušné zdaňovací období. Pro bližší informace kon-

taktujte Oblastní spolek ČČK Prachatice e-mailem na prachatice@cervenkykruz.eu, telefonicky na 724 367 840 nebo osobně každou středu od 8:00 do 16:00 na adrese Nemocniční 204, Prachatice.

Text a foto: Zuzana Pelikánová, ředitelka Úřadu OS ČČK

Pečení chleba u Křížů

Na den matek jsme dostali pozvání k naší člence Hance a Honzovi Křížů. V chalupě mají starou pec, ve které několikrát do roka se svými přáteli pečou nejen poctivý domácí chléb, ale i vánočky, mazance nebo koláče. O každém pečení si dokonce vedou záznam. Vyprávěli nám, jak na počátku sháněli potřebné informace: jakým množstvím i druhem dřeva roztopit, také jak dlouho nahřívat pec, čím vymetat i jak dlouho trvá samotné pečení. Bohužel získané rady moc nepomohly, protože každá pec je jiná a každý pekař musí tu svou poznat a rozumět jí. Proto jak sami říkali, první chléb měl navrch barvu čokolády a kůrku tak silnou, že se sotva dala překrojit. Tepr-

ve vlastními zkušenostmi dosáhli mistrovství a tak nám mohli přiblížit a připomenout, jak příprava i pečení chleba dříve probíhala. Mnozí z nás toto v mládí zažili, protože pec byla snad v každé chalupě, a proto jsme pozvání k oživení vzpomínek a poučení rádi přijali.

V sobotu 14. května jsme se sešli a vydali ke Křížům. Anička Proboštů s Terezkou upekly výborné řezy a připravily i obložené chlebičky. Měly starost o to, abychom neměli hlad, než se chleba upeče.

U Křížů už byla práce v plném proudu. Vrchní pekař Honza Křížů se svými pomocníky Jirkou Jungwirthem a Josefem Fučíkem měli hlavní přípravy hotovy. Pec byla částečně roztopená a zadělané těsto z 10 kil mouky vykynuté. Hned se pustili do rozdělení těsta do ošatek, kde znova kynulo. Pomalu začalo nadzvedávat utěrky a to byl pokyn pro to, aby se z pece vymetly uhlíky, strčil se tam pekáč s vodou a začal se sázet chleba. Hochům šla práce od ruky jedna radost a tak za chvíli bylo všech jedenáct pecní v peci.

Aby nám čekání uteklo, vyšli jsme si na procházku na kopeček nad Příbylů a kochali se překrásným výhledem do širokého okolí. Malý Přemek nás pak provedl kamenictvím a s přehledem znalce nám ukázal, kde děda Honza a strejda

Honzík řežou i brousí kameny. Prohlédli jsme si pečlivě udržované okolí chalupy a byl čas jít vyndat chleba. Aby pec zbytečně nechladla, zadělaly manželky „pekařů“ Maruška, Dana a Hanka ještě ze dvou kil mouky mazancové těsto na housky. Na jejich pletení z jednoho kusu se podílely i naše členky. Některé toto pletení

neznaly a chtěly se přiučit. Byly velice šikovné a tak se za chvíli všechno těsto přeměnilo v úhledné housičky. Chvilka kynutí, pomazat a šup s nimi do pece. Dům byl plný vůně a nám se sbíhaly sliny na všechny ty dobroty. Konečně chléb zchladl a my jej ještě za tepla ochutnávali samotný, s máslem nebo pečeným prejtem od pana Fučíka. To byla dobrota!

Milí Křížovi, moc děkujeme za krásné odpoledne. Cítili jsme se u vás velice dobře. Věnovali jste se nám jako opravdu vítaným hostům. Děkujeme i vašim přátelům Jungwirthům a Fučíkům, kteří vám tuto početnou návštěvu pomáhali zvládnout. A samozřejmě musíme poděkovat i za výslužku, takže chvála i od našich rodinných příslušníků.

Za MS ČČK Brloh OS Český Krumlov, Marie Anderlová

Senioři měli po roce opět celý den pro sebe

Prázdniny bývaly pro místní skupinu ČČK v Rychvaldě většinou klidné, jen s několika službami při sportovních a zábavných akcích. Už po dva roky je tomu ale jinak. Loni byla zahájena nová tradice akce Senior-

den, která se konala letos už podruhé v závěru srpna. Dlouho před prázdninami a během nich členky místní skupiny Českého červeného kříže pod vedením předsedkyně Marie Nadkanské zařizovaly přednášky, zábavná představení a organizovaly další nutné záležitosti pro hladký průběh této celodenní akce, určené pro veřejnost. Připravený program dokázal opět zaplnit sál Kulturního domu seniory z Rychvaldu i blízkého okolí, protože i tam má naše ČČK své členy a příznivce.

Mnoho hostů přišlo po roce opakovaně. Proto některé aktivity byly zcela nové, jiné

měly své pokračování. Například preventista Policie ČR se letos soustředil na citlivý problém domácího násilí. Stálý hlavní partner Seniorodne Hartmann-Rico se loni věnoval inkontinenci, letos péči o pokožku po šedesátce. Novinkou byly například bylinky, přednášející dala slovo i přítomným seniorům a jejich receptům. Hovořilo se o hypertenzi, individuálně si tlak mohli nechat přítomní změřit a také si nechat konkrétně poradit v předšálí. Nově byla do programu zařazena také celostní medicína. „Chceme, aby dostal i pravidelný návštěvník naší akce vždy nové informace, aby se nikdo nenudil a strávil s námi báječný den plný zážit-

ků, veselí a pohody. Necháváme prostor i pro setkání s přáteli a zajímavými lidmi, kteří mohou život našich seniorů obohatit,“ říká Marie Nadkanská, hlavní organizátorka akce. Kromě ní patří největší zásluhy na letošním úspěchu také jednatelece MS ČČK Růžene Šajdakové, místopředsedkyni Kateřině Řeřichové a jejímu manželovi Jakobovi, nezanedbatelné úkoly měly i ostatní členky výboru.

Do spolupráce Červeného kříže v Rychvaldě s International Humanity, pletení dek pro nemocnici v africké Malawi a její pacienty i jiné pomoci se zapojují mnozí občané

Rychvaldu a okolí. Doktor Rastislav Maďar z International Humanity na Seniordne přivezl nejen zcela čerstvé informace z Malawi, fotografie Afričanů s čepicemi a dekami od našich pletarek, ale hlavně poděkování za nezištnou lidskou pomoc.

Přednášky, týkající se problémů seniorů, byly střídány zábavnými programy. Vlnu emocí vyvolalo vystoupení občanského sdružení Bílá holubice, které integruje lidi s tělesným hendikepem se zdravými umělci. Při představení Cirkus byli mnozí udiveni, co dokáže zvládnout lidská vůle a pomoc vnímavého okolí. Úplný závěr sobotního dne patřil veselému kreslení s Adolfem Dudkem, který dokáže vyvolat slzy, ale jsou to slzy smíchu a veselí.

Bohatého programu Seniordne si užívali až do konce i opravdu věkově pokročilí senioři. Je to pro nás dobrá vizitka a zároveň výzva a závazek pro další ročník: slibně započatou tradici bude třeba dále rozvíjet.

Vlasta Krzyžanková, MS ČČK Rychvald

Foto: B. Krzyžanek ■

Světový den první pomoci v Liberci

U příležitosti světového dne první pomoci se Záchraný tým OS ČČK Liberec se svojí prezentací zúčastnil dne otevřených dveří společnosti Magna. Počasí přálo a tomu od-

povídala i pozoruhodně vysoká účast více než 7 tisíc lidí, kteří ten den přišli. Pro účastníky bylo připraveno mnoho zábavných i vzdělávacích stanovišť a několik z nich přímo pod stánkem ČK.

Jak čas plynul, přibýval nejen počet návštěvníků, ale také zájemců o první pomoc, bezpříspěvkové dárčování krve a z řad zletilých, tatínek i maminek mnoho těch, jenž si vyzkoušeli slalom mezi kuželi pod vlivem speciálních brýlí, které simulují 2 promile alkoholu v krvi. **Prevence totiž musí být na prvním místě a první pomoc ta jde ruku**

v ruce spolu s ní. I proto děkujeme všem návštěvníkům, kteří přišli k našemu stánku a projevíli zájem dozvědět se zase něco nového a to nejen o první pomoci, či dárčování krve, ale také o Červeném kříži, jeho základ-

ních principech a dobrovolnictví. Jsme totiž přesvědčeni a víme, že to co děláme má smysl!

Ondřej Hradek,

záchranný tým OS ČČK Liberec ■